

גמ"ר 4576/06/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד ר א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 יולי 2016

גמ"ר 4576-06-15 פרקליטות מחוז תל

אביב פלילי נ' א

לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם
בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה - ע"י ב"כ עו"ד
שטיבל

נגד

ר א

הנאשם - ע"י ב"כ עו"ד גולן

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון לעניין העונש, בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בניגוד לסעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 בקשר עם סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה.

כמפורט בכתב האישום, הרי שביום 18.11.12, גרם הנאשם לתאונת דרכים, בה נחבלה בגופה מ'ה ז"ל, לאחר שלא הבחין במנוחה חוצה את הכביש ופגע בה עם רכבו. לאחר תקופת אשפוז ממושכת, נפטרה המנוחה, ביום 31.1.13, אך כתב האישום כנגד הנאשם, הוגש לבית המשפט רק ביום 16.6.15.

יש לציין כי בתחילה, כפר הנאשם באחריותו לגרם התאונה ולמותה של המנוחה, אך בהמשך ולאחר הליך גישור בפני כבוד הש' נהרי, הציגו הצדדים, ביום 18.2.16, הסדר טעון בתיק, לפיו, ייגזרו על הנאשם רכיבי הענישה הבאים: בין 3 ל-6 חודשי מאסר, אשר אם יימצא הנאשם כשיר, ירוצו בעבודות שירות, פסילה בפועל שלא תעלה על 3 שנים, פסילה מותנית ומאסר מותנה. סוכם כי התביעה תוכל לטעון לרף העליון של ההסדר - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-3 שנות פסילה ואילו ההגנה, תוכל לטעון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות ולתקופת פסילה מינימלית.

ב"כ המאשימה הדגישה כי הסדר הטעון ניתן על דעת משפחת המנוחה ובהסכמתה.

ביום 5.7.16, כאמור לעיל, הוצגו ראיות הצדדים לעונש וטיעוניהם.

ראיות לעונש

תביעה

ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט עותק מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/ל/1), ממנו עולה כי הנאשם נוהג משנת 1981, כאשר לחובתו 9 הרשעות קודמות בתעבורה, האחרונה משנת 2010, ללא רישומים בפלילים.

הגנה

הסנגור הגיש לבית המשפט אישור רפואי בנוגע למצבו של הנאשם (ה/ל/1) וכן, עותק ההודעה על צו כינוס (ה/ל/2).

מטעם הנאשם, העיד בנו של הנאשם, ת א, חייל בשירות סדיר, אשר לדבריו מתגורר עם אביו מזה כחמש שנים, בעוד אמו ואחיותיו מתגוררות בחיפה והנאשם הוא זה שדואג לכל צרכיו. העד הוסיף וסיפר כי מצבו הנפשי של הנאשם השתנה לאחר התאונה.

הנאשם עצמו סיפר כי הוא גרוש מזה 10 שנים, אב ל-3 ילדים, בן 52, שבמהלך 20 השנים האחרונות, עבר 5 התקפי לב ובמהלך 10 השנים האחרונות, מצוי בפשיטת רגל ופועל תחת צו כינוס.

עוד סיפר הנאשם, כי הוא לוקח אחריות על התוצאה הטרגית של התאונה והצער שנגרם למשפחת המנוחה וכי מזה 4 שנים, הוא חושב מדי יום על מה שקרה.

לדבריו, החל לאחרונה בעבודה חדשה, כמנהל מסעדה ברמת השרון והוא עובד 7 ימים בשבוע, 11-12 שעות מדי יום ונוכח פסילתו הצפויה, שיער הנאשם כי יאבד את מקום עבודתו.

הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בו ככל שניתן.

טיעונים לעונש

תביעה

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לנסיבות קרות התאונה, לרשלנותו של הנאשם בכך שלא הבחין במנוחה חוצה את הכביש במעבר חצייה ופגע בה, פגיעה שהצריכה אשפוז בבית החולים, אך הדגישה, כי בסופו של יום, הציגו הצדדים בפני בית המשפט, הסדר טעון חריג לקולא וזאת נוכח קושי ראייתי מסוים בכל הנוגע להוכחת הקשר הסיבתי בין התאונה, לפטירתה המאוחרת של המנוחה וכן, נוכח חלוף הזמן ממועד התאונה ועד להגשת כתב האישום וכל זאת, בהמלצת כבוד הש' נהרי, ששימש כמגשר בין הצדדים.

לדברי ב"כ המאשימה, עבירה של גרם מוות ברשלנות, הנה עבירת המתה, שנועדה להגן על הערך העליון של קדושת החיים ומטרתה, להגן על החברה מפני התנהגות רשלנית, העלולה להביא לקיפוח חיי אדם וככלל, קובעת הפסיקה כי במקרים אלה, יש לגזור עונשי מאסר בפועל, אך במקרה שבנדון, נוכח אותו קושי ראייתי, הסכימה המאשימה להסדר טעון, שהרף העליון שלו הוא, לשיטתה של ב"כ המאשימה, העונש המינימלי שניתן להשית בעבירות של גרם מוות ברשלנות.

לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 3 שנות פסילה בפועל, מאסר מותנה ופסילה מותנית.

לשאלת בית המשפט, הסבירה ב"כ המאשימה, כי נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, סוכם כי לא יושת עליו קנס כספי וכי לא יידרש לשלם פיצוי כלשהו למשפחת המנוחה.

הגנה

הסנגור טען כי רשלנות הנאשם הייתה נמוכה וכי נהג במהירות איטית ביותר.

לדבריו, יש לכבד את הסדר הטעון ברף התחתון שלו, נוכח אותו קושי ראייתי בנוגע להוכחת הקשר הסיבתי בין התאונה לפטירת המנוחה וכן, בשים לב להודיית הנאשם ונטילת האחריות מצדו, גם בנסיבות אלה.

הסנגור התייחס לוותקו של הנאשם בנהיגה, עברו התעבורתי התקין, מצבו הרפואי, נסיבותיו המשפחתיות והחיסכון בזמן שיפוטי וביקש כי בית המשפט יגזור עליו עונש מאסר של 3 חודשים, שירוצה, כאמור לעיל, בעבודות שירות ופסילה של מספר חודשים ספורים.

עוד טען הסנגור, כי אימוץ הרף התחתון של הסדר הטעון, יעודד סנגורים ונאשמים לסיים תיקים, אם בית המשפט ימליץ לעשות כן.

דין והכרעה

בע"פ 6755/09, ארז אלמוג נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון, מהם העקרונות לפיהם יש לגזור את דינו של מי שהורשע בגרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים: **"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".**

סעיף 304 לחוק העונשין, קובע עונש מאסר של 3 שנים, בעבירות של גרם מוות ברשלנות ואילו סעיף 64 לפקודת התעבורה, שעניינו, גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב, קובע כי תקופת המאסר תהיה בין 6 חודשים ל-3 שנים, אלא אם מצא בית המשפט, על פי הנסיבות, כי אין מקום לעונש של מאסר.

סעיף 40 לפקודת התעבורה, קובע עונש של פסילה שלא תפחת מ-3 שנים.

נוכח האמור לעיל, הרי שהסדר הטעון שהציגו בפני הצדדים, נמצא ברף התחתון של מתחם הענישה הראוי, על פי החוק והפסיקה, בכל הנוגע לתקופת המאסר ומאפשר חריגה מתקופת הפסילה המינימלית לעיל וזאת על פי הסמכות המסורה לבית המשפט, אם מצא נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה כאמור.

בכל הנוגע למידת הרשלנות שהפגין הנאשם בנהיגתו, איני מקבלת טענת הסנגור כי מדובר ברשלנות נמוכה, שכן, הנאשם פגע במנוחה כאשר זו חצתה במעבר חצייה ועל פי עדותה של עדת ראייה לתאונה, הגב' קלרה מילר (שרה מדעי) כפי שנשמעה בבית המשפט ביום 30.11.15, הספיקה המנוחה לחצות מחצית מרחב מעבר החצייה, באיטיות, עד שנפגעה על ידי רכב הנאשם.

בנסיבות אלה, עסקינן ברשלנות ברמה בינונית-גבוהה, בכל הנוגע לפגיעה במנוחה.

עם זאת, ברי כי בית המשפט לא נחשף לכל חומר הראיות והסוגיה של הקשר הסיבתי לא נדונה כלל בבית המשפט, נוכח הסדר הטעון אליו הגיעו הצדדים וחזקה על המאשימה כי שקלה כדבעי, את רמת הרשלנות באופן נהיגתו של הנאשם מחד אל מול הקושי ראייתי בהוכחת הקשר הסיבתי בין הפגיעה לפטירתה של המנוחה מאידך.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, הנאשם נוהג משנת 1981, לחובתו 9 הרשעות קודמות בלבד, האחרונה משנת 2010, לרבות תאונת דרכים משנת 2008 והוא נעדר עבר פלילי.

בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ראוי לציין כי הנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות במיוחד לו בכתב האישום, על אף הקושי הראייתי שנזכר לעיל וניכר היה מדבריו, כי נטילת האחריות והבעת החרטה, באים מן הלב ואינם בבחינת "מס שפתיים", להליך המשפטי.

בע"פ 52518-07-12 לגטווי נ' מדינת ישראל, לעניין ענישה בתיקי גרם מוות בתאונות דרכים נאמר כי:

"הענישה בתיקים מסוג זה היא לעולם קשה, מכאיבה ומעוררת חיבוטי נפש של ממש, מעבר לקושי האינהרנטי הגלום במלאכת הענישה ככלל. הקושי עניינו בכך, שמרבית העבריינים בתחום זה הם אנשים נורמטיביים, לעיתים קרובות מצטיינים בכל תחומי חייהם האחרים, אנשים תורמים, חיוביים ועדיין, בשל רשלנותם קופדו חיי אדם".

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש לכבד את הסדר הטעון שבין הצדדים ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-3 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, על פי האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את עבודות השירות כהלכה, ייגזר עליו עונש מאסר ממשי כחלופה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 18.8.16.

2. פסילה בפועל למשך 24 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד לא יאוחר מיום 18.8.16, שעה 10:00.

3. אני דנה את הנאשם ל-8 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המאסר יחול על העבירות בהן הורשע וכן על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנה.

4. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, במעמד

הנוכחים.